

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **K. G.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sadová 553/8, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.5.2012, č. j. MPSV-UM/5242/12/9S-MSK S/15, sp. zn. SZ/142/2012/9S-MSK, o **mimořádné výhody**,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30.5.2012 č. j. MPSV-UM/5242/12/9S-MSK S/15, sp. zn. SZ/142/2012/9S-MSK **se z r u š u j e** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta JUDr. Milana Ostřížka ve výši 2.900,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci byly odejmuty rozhodnutím správního orgánu mimořádné výhody II. stupně pro těžce zdravotně postižené občany a přiznány mimořádné výhody I. stupně pro těžce zdravotně postižené občany.

[2] V žalobě ze dne 26.6.2012 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Uvedl, že dne 1.6.2012 mu bylo doručeno rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, kterým bylo rozhodnuto tak, že odvolání žalobce se zamítá a napadené rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajská pob. v Ostravě ze dne 8.2.2012 č.j. SMO/383418/11/SVŠ/1-Zlá, kterým byly odejmuty žalobci mimořádné výhody II. stupně pro těžce zdravotně postižené občany, se potvrzuje. Uvedl, že jako osoba zdravotně těžce postižená, trpící nejvyšším V. stupněm Bechtěrevovy choroby, rozhodnutí napadá, neboť má za to, že je v příkrém rozporu s právní úpravou přiznávaných výhod pro těžce postižené občany, když a) prokazatelně diagnostikovaná Bechtěrevova choroba V. stupně je zdravotním postižením takového charakteru, že s sebou nese závislost na třetích osobách, b) prokazatelně posudková komise MPSV ČR, prac. Ostrava rozhodovala o zdravotním stavu žalobce, aniž měla k dispozici zdravotnickou dokumentaci odborného lékaře MUDr. K., což mohlo vést k vadnému rozhodnutí, c) prokazatelně trpí formální vadou – absencí poučení o možnosti přezkumu správního rozhodnutí soudem, d) prokazatelně s sebou nese diskriminaci těžce postižených občanů, kteří trpí onemocněními, které nejsou vyjmenovány, ale s sebou nesou velmi výrazná omezení ve všech oblastech života takto postižených občanů.

II.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle ustanovení § 90 odstavce 5 správního řádu odvolání zamítnul a napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Ostravě, č.j. SMO/383418/11/SVŠ/1-Zlá ze dne 8. února 2012, kterým byly odejmuty mimořádné výhody II. stupně pro těžce zdravotně postižené občany s účinností od data oznámení rozhodnutí a přiznány mimořádné výhody I. stupně dle odstavce 1 písm. f) pro těžce zdravotně postižené občany s účinností od data oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 31 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí ustanovení § 86 odstavce 2 zákona č. 100/1988 Sb. o sociálním zabezpečení ve znění platném do 31. prosince 2011 (dále jen „vyhláška“) potvrdil. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že správní řízení o poskytnutí mimořádných výhod pro těžce zdravotně postižené občany bylo zahájeno na základě oznámení o zahájení správního řízení ze dne 29.11.2011, které bylo žalobci oznámeno 30.11.2011. Ze spisové dokumentace vyplývá, že jmenovaný byl držitelem mimořádných výhod II. stupně pro občany těžce zdravotně postižené s účinností od 15.11.2007 bez omezení doby platnosti. Podle závěru posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem OSSZ v Ostravě ze dne 6. listopadu 2011 šlo o občana těžce zdravotně postiženého ve smyslu ustanovení § 86 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb. ve znění platném do 31. prosince 2011 a jednalo se o zdravotní postižení uvedené v odstavci 1 písm. f) přílohy č. 2 vyhl. a o zdravotní postižení podstatně omezující pohybovou schopnost, uvedené v citovaném ustanovení přílohy č.

2. Odvolací orgán si vyžádal pro účely odvolacího řízení posouzení zdravotního stavu účastníka řízení, které provedla posudková komise MPSV ČR, detašované pracoviště v Ostrvě a dne 9. května 2012 došla k závěru, že posuzovaný byl občanem těžce zdravotně postiženým ve smyslu ust. § 86 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění platném do 31. prosince 2011. Nešlo o zdravotní postižení uvedené v odstavci 2 a 3 přílohy č. 2 vyhlášky, ani s ním nebylo podle rozsahu a tíže funkčních důsledků srovnatelné. Z posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí tedy vyplývá, že zdravotní postižení pana K. G. odůvodňovalo poskytování mimořádných výhod I. stupně pro těžce zdravotní postižené občany a dále se v odůvodnění vyjádřil k námitkám uvedeným v odvolání. Odvolací orgán konstatoval, že z posudku je zřejmé, z čeho posudková komise při jeho vypracování vycházela, jak podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila. Posudek byl vypracován komisí v řádném složení. Dále konstatoval, že posudek o zdravotním stavu při posouzení zdravotního stavu jmenovaného vycházel ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. E. P., odborných lékařských nálezů MUDr. K. a MUDr. P. V. Po provedeném řízení a zhodnocení podkladů pro rozhodnutí bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.

[4] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitky uvedených v žalobě. Uvedl k námitkám žalobce, že nepopírá, že žalobci byla diagnostikována Bechtěrevova choroba V. stupně. Žalovaný nesouhlasil s námitkou, že posudková komise MPSV prokazatelně rozhodovala o zdravotním stavu žalobce, aniž měla k dispozici zdravotnickou dokumentaci odborného lékaře MUDr. K., neboť posudková komise MPSV v posudkovém zhodnocení uvedla, z jakých podkladů vycházela a cituje i nález revmatologického nálezu MUDr. K. ze dne 2.5.2011. Dále uvedl, že žalovaný výzvou ze dne 15.5.2012 sdělil žalobci, že má možnost před vydáním rozhodnutí nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce svého práva nevyužil. Žalobce byl vyzván rovněž posudkovou komisí MPSV k účasti na jejím jednání. Žalobce se z tohoto jednání telefonicky omluvil z důvodu nevolnosti po špatném jídle. Předseda posudkové komise MPSV žalobci sdělil, že podkladová dokumentace je dostatečná k projednání v nepřítomnosti. Náhradní termín posudková komise nestanovila z důvodu dodržení stanovené lhůty pro vypracování posudku. K námitce, že rozhodnutí žalovaného trpí formální vadou – absencí poučení o možnosti přezkumu správního rozhodnutí, odkázal žalovaný na ust. § 68 zák.č. 500/2004 Sb. Dále žalovaný poukázal na zák.č. 114/88 Sb., § 56c, dle kterého ze soudního přezkumu jsou vyloučena rozhodnutí o dávkách sociální péče a o mimořádných výhodách občanů těžce zdravotně postiženým. S tím, že zákonem č. 329/2011 byl zákon č. 114/88 Sb. zrušen, avšak správní řízení o mimořádných výhodách bylo zahájeno dne 30.11.2011 a posudková komise MPSV hodnotila zdravotní stav žalobce k datu 31.12.2011. Žalovaný uvedl, že v případě žalobce je soudní přezkum rozhodnutí žalovaného vyloučen. Ve zbytku odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pod bodem III. navrhoval odmítnutí žalobního návrhu a v případě, že věc bude mediaturně projednána, zamítnutí žaloby.

[5] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že

- správní řízení ve věci odejmutí mimořádných výhod II. stupně pro těžce zdravotně postižené občany a přiznání mimořádných výhod I. stupně pro těžce zdravotně postižené občany bylo zahájeno dnem 30.11.2011. Žalobce na zahájení správního řízení reagoval negativně a správnímu orgánu sdělil dne 6.12.2011, že v r. 2007 mu bylo na základě posouzení zdravotního stavu Úřadem práce v Opavě, vydáno Městským úřadem v Hlučíně dne 12.8.2008 rozhodnutí o přiznání mimořádných výhod II. stupně se zpětnou platností od 15.11.2007 na dobu bez časového omezení. Po čtyřech letech se jeho zdravotní stav ještě výrazně zhoršil;
- k žádosti Magistrátu města Ostravy, odboru sociálních věcí vypracoval lékař OSSZ v Ostravě dne 6.11.2011 posudek o zdravotním stavu účastníka řízení. Dle tohoto posudkového závěru jmenovaný je občanem těžce zdravotně postiženým ve smyslu § 86 odst. 2 zák. č. 100/88 Sb. Jde o zdravotní postižení uvedené v odst. 1 písm. f) příl.č. 2 k vyhl.č. 182/91 Sb. Jde o zdravotní postižení podstatně omezující pohybovou schopnost uvedenou v ust. přílohy č. 2;
- Úřad práce ČR přípisem ze dne 20.1.2012 sdělil žalobci, že se může seznámit s podklady rozhodnutí nahlédnutím do spisu u Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Ostravě dne 1.2.2012 v době od 8.00-11.00 hod. a od 12.30-17.00 hodin a dne 8.2.2012 ve věci žalobce rozhodl odejmout mu mimořádné výhody II. stupně pro těžce zdravotně postižené občany s účinností od data oznámení tohoto rozhodnutí a poskytnout mu mimořádné výhody I. stupně podle odst. 1 písm. f) vyhl.č. 182/1991 Sb. pro těžce zdravotně postižené občany s účinností od data oznámení rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí poukázal úřad práce na posouzení zdravotního stavu provedené lékařem ČSSZ, prac. Ostrava, dle kterého zjištěný zdravotní stav odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v odst. 1 písm. f) příl.č. 2 vyhl. MPSV ČR 182/1991 Sb. ve znění do 31.12. 2011;
- žalobce podal proti rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Ostravě, odd. nepojistných sociálních dávek ze dne 8.2.2012 odvolání ze dne 23.2.2012;
- V rámci odvolacího řízení ve věci byl vypracován posudkovou komisí MPSV Ostrava dne 9.5.2012 posudek. V posudkovém hodnocení posudková komise uvedla, že jde o těžké zdravotní postižení tělesné, způsobilé Bechtěrevovou chorobou HLA B-27 pozitivní s postižením páteře (v minulosti i kyčlí levého hlezenného kloubu, drobných kloubů přednoží) a s recidivami levostranné iridociklidy, v posledním období bez výraznějšího omezení hybnosti nosných kloubů a kloubů horních končetin a bez průkazu poruchy vizu očí, které podstatně omezuje pohybovou schopnost posuzovaného a které je uvedené v odst. 1 písm. f) příl.č. 2 k vyhl.č. 182/1991 Sb. Posudková komise provedla v rozsahu potřebném pro účely odvolacího řízení nové posouzení k 31.12.2011. Z důvodu nových právních předpisů uvedla, že 31.12.2011 byl posuzovaný občanem těžce zdravotně postiženým ve smyslu § 86 odst. 2 zák.č. 100/88 Sb., nešlo o zdravotní postižení uvedené v odst. 2 a 3 příl.č. 2 k vyhl.č. 182/1991 Sb. v platném znění, ani s ním nebylo podle obsahu a tíže funkčních důsledků srovnatelné, šlo však o zdravotní postižení uvedené v odst. 1 písm. f) cit. přílohy. Šlo o zdravotní postižení podstatně omezující pohybovou schopnost v cit. ust. přílohy č. 2. Tento stav byl i ode dne 30.11.2011.
- Žalovaný na základě posudku posudkové komise rozhodl dne 30.5.2012 tak jak uvedeno v odstavci [3] tohoto rozsudku.

IV.

[6] Krajský soud usnesením ze dne 30. října 2013 čj. 38Ad 12/2012-35 návrh odmítl, neboť dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného ze dne 30.5.2012 sp. zn. SZ/142/2012/9S-MSK o odnětí mimořádných výhod II. stupně žalobci a přiznání mimořádných výhod I. stupně pro těžce zdravotně postižené občany nepodléhalo (§ 56c zákona č. 114/1988 Sb.) a ani v současné době nepodléhá soudnímu přezkumu, neboť v daném případě se jedná o rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu dle § 70 písm. d) soudního řádu správního vyloučeno. Proti usnesení byla stranou žalobce podána kasační stížnost a Nejvyšší správní soud dne 7. února 2014 rozsudkem pod č.j. 4 Ads 101/2013 zrušil usnesení zdejšího soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění se odvolal na nálezy Ústavního soudu ze dne 15.1.2013, sp. zn. Pl.ÚS 15/12 a vyložil, že v případě rozhodování o vydání průkazu osoby se zdravotním postižením podle zákona č. 329/2011 Sb., není možné aplikovat soudní výluky podle ustanovení § 70 písm. d) s. ř. s., protože ačkoli se v daném případě jedná navýsost o otázku medicínskou, přímo se dotýká základních práv stěžovatele zaručených Listinou základních práv a svobod, a to výhod plynoucích z oblasti sociální péče, která představují realizaci práva podle čl. 30 Listiny základních práv a svobod, jenž takové osobě zakládá příslušná práva (např. v případě držitele průkazu ZTP viz ustanovení § 36 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb.). Dále uvedl, že nepřehlédl, že žalovaný postupoval v souladu s ustanovením § 38 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., který mu z důvodu zahájení předmětného správního řízení před 1.1.2012 ukládá postupovat podle předchozích předpisů. Nejvyšší správní soud rovněž nepřehlédl odkaz krajského soudu na část sedmnáctou, čl. XVII zákona č. 151/2002 Sb., podle které jsou ze soudního přezkumu vyloučena rozhodnutí o přiznání mimořádných výhod těžce zdravotně postiženým občanům vydána podle předpisů účinných před 1.1.2012. Za podstatné však Nejvyšší správní soud považuje to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno po 1.1.2012 za právního stavu, který výslovně takové rozhodnutí ze soudního přezkumu nevylučoval, neboť čl. XVII zákona č. 151/2002 Sb., byl k 1.1.2012 zrušen. Právní stav při vydání napadeného rozhodnutí a podání správní žaloby je totiž určující pro posouzení podmínek soudního řízení, které nepředstavuje přímé pokračování správního řízení před správními orgány, ale jedná se o samostatné řízení. Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že pokud by se měla tato soudní výluka aplikovat i po 1.1.2012 na rozhodnutí vydaná podle předchozích právních předpisů, musel by zákonodárce výslovně tuto skutečnost zakotvit v právním předpisu; takové ustanovení by však bylo patrně rozporné se závěry Ústavního soudu obsažené v jeho nálezu ze dne 15.1.2013, sp. zn. Pl. ÚS 15/12. Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud uzavřel, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., na něž není možné aplikovat soudní výluky podle ustanovení § 70 písm. d) s. ř. s. Krajský soud v Ostravě proto s ohledem na výše uvedené postupoval nezákonně, pokud žalobu proti napadenému rozhodnutí odmítl.

V.

[7] Podle ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. řízení o odvolání proti rozhodnutí o dávkách sociální péče a mimořádných výhodách podle odstavce 1, zahájená a pravomocně neskončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona krajskými úřady a Ministerstvem obrany, dokončí ministerstvo podle předpisů účinných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

[8] Podle odst. 7 téhož ustanovení průkazy mimořádných výhod osvědčující stupeň mimořádných výhod vydané podle předpisů účinných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona zůstávají v platnosti i po tomto dni, a to do uplynutí doby platnosti vyznačené v těchto průkazech, nejdéle však do 31. prosince 2015. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zašle osobám, kterým byly přiznány mimořádné výhody, do 31. prosince 2011 písemné sdělení obsahující informace o další platnosti průkazu mimořádných výhod a o postupu při jejich nahrazení novými průkazy. Toto sdělení se nedoručuje do vlastních rukou.

[9] Podle ust. § 86 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění do 31. 12. 2012 občanům s těžkým tělesným, smyslovým nebo mentálním postižením, které podstatně omezuje jejich pohybovou nebo orientační schopnost, se poskytují podle druhu a stupně postižení mimořádné výhody, zejména v dopravě nebo při potřebě průvodce; těmto občanům s těžkým zdravotním postižením jsou přiznávány mimořádné výhody I. stupně, občanům se zvláště těžkým zdravotním postižením jsou přiznávány mimořádné výhody II. stupně a občanům se zvláště těžkým zdravotním postižením a potřebou průvodce jsou přiznávány mimořádné výhody III. stupně. Stupeň mimořádných výhod osvědčuje průkaz mimořádných výhod, a to I. stupeň průkaz TP, II. stupeň průkaz ZTP a III. stupeň průkaz ZTP/P. Průkaz mimořádných výhod je veřejnou listinou.

VI.

[10] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[11] Krajský soud nepřisvědčil námitce b), neboť posudková komise MPSV ve svém posudku odkazuje na nález MUDr. K. ze dne 2.5.2011. Nepřisvědčil ani námitce c), neboť žalovaný nepochybil, jestliže žalobce v rámci poučení svého rozhodnutí ze dne 30. května 2012 žalobce nepoučil o možnosti podat žalobu u krajského soudu. Správní orgán podle správního řádu je povinen toliko poučovat o možnosti podat řádné opravné prostředky, což žalovaný v poučení učinil a tak své povinnosti dostál. Nepřisvědčil ani žalobnímu bodu d), neboť posudková komise

prokazatelně hodnotila žalobcovo postižení při porovnání jiných postižení uvedených v přílohách 2 a 3 vyh. č. 182/1991 Sb., jak ze závěru posudku vyplývá.

[12] Pokud se týká námitky a), pak z dikce zákona nevyplývá, že podmínkou je závislost na třetích osobách, i když z filosofie významu mimořádných výhod se dá dovodit, že lidé postižení v takovém rozsahu splňují podmínky pro přiznání mimořádných výhod, jsou v pohybu omezeni a potřebují pomoc jiné osoby. Bezpochyby pro uvážení stupně mimořádných výhod je nutnost posoudit stupeň rozvoje Bechtěrevovy choroby. Vzhledem k uvedenému, soud se neztotožnil s názorem žalovaného o přesvědčivosti a úplnosti posudku, který mohl být vzat za základ pro jeho rozhodnutí. Soud se rovněž neztotožnil v odůvodnění vysloveným názorem žalovaného, že není kompetentní se k posouzení zdravotního stavu oprávněné osoby vyjadřovat nebo jakkoliv pochybovat o postupu či závěrech posudkové komise.

[13] Rozhodující důkaz, na základě kterého žalovaný rozhodl, posudek posudkové komise MPSV ČR, nemá dle soudu potřebnou vypovídající hodnotu, neboť je z něj nezjistitelný důvod snížení stupně mimořádných výhod. Mimořádné výhody jsou odvislé od závažnosti zdravotního postižení posuzované osoby. Žalobci byly mimořádné výhody II. stupně přiznány v r. 2007 a v tomto řízení správní orgán dospěl k závěru, že zdravotní stav odpovídá již jen stupni I. Posudková komise ve svém posudku se nevypořádala s důvodem snížení stupně mimořádných výhod a touto otázkou se nezabýval ani žalovaný ve svém rozhodnutí. Soud je přesvědčen, že v tomto řízení je nutno analogicky jako v řízení o invalidním důchodě, dochází-li ke snížení stupně invalidity, se zabývat důvodem snížení stupně mimořádných výhod. Posudková komise se však ve svém posudku dne 9.5.2012 touto otázkou vůbec nezabývala.

[14] K názoru žalovaného, že není kompetentní se k posouzení zdravotního stavu oprávněné osoby vyjadřovat nebo jakkoliv pochybovat o postupu či závěrech posudkové komise, soud konstatuje, že je sice pravdou, že závěry posouzení v odvolacím řízení posudkovou komisí MPSV jsou pro žalovaného zavazující, ale je na žalovaném, aby posoudil vypovídající hodnotu tohoto posudku, žádal po posudkové komisi doplnění posudku, neboť je to žalovaný, kdo v odvolacím řízení o nároku na mimořádné výhody rozhoduje. Posudek posudkové komise je třeba hodnotit jako každý jiný důkaz provedený ve správním řízení, byť je s přihlédnutím k povaze řízení zpravidla důkazem stěžejním.

[15] Na základě těchto zjištění soud dospěl k závěru, že správní řízení je zatíženo vadou řízení, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise, čímž došlo k vadě řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

[16] Soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení dle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. bez nařízení jednání a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Žalovaný v dalším řízení odstraní vady řízení spočívající v nepřesvědčivosti posudku posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě z důvodu, jak uvedeno v odstavci [13] tohoto rozsudku tak, že si vyžádá u posudkové komise MPSV ČR doplňující posudek.

[17] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Straně žalobce vznikly náklady se zastupováním advokátem. Advokát požádal o zaplacení odměny za tři úkony právní služby (převzetí a příprava, písemné podání žaloby a podání kasační stížnosti) a dále náhradu hotových výdajů v paušální částce dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Advokátovi tak byla odměna za zastupování stanovena dle § 9 odst. 2 a § 7 bod 1 a 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., když dva úkony před 1.1.2013 (účinnost vyhl. č. 486/2012 Sb.) byla stanovena ve výši á 500,- Kč za úkon (2x500,-) a podání kasační stížnosti po 1.1.2013 á 1000,- Kč, celkem 2.000,- Kč plus 3krát režijní paušál 300,- Kč, celkem 2.900,- Kč. Žalovaný byl zavázán k zaplacení částky 2.900,- Kč ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 21. května 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně